

It Giet Oan,

Een bekend Fries gezegde en dat uit de mond van een van oorsprong Limburgse jongeman en thans een op leeftijd gekomen Brabander die zich hier helemaal gelukkig voelt. Ik had ook kunnen zeggen “Unne Goeie Roetsj” want in Limburg zeggen ze dat aan het eind van het jaar.

Ik ga nu voor, It Giet Aon, want alles gaat gewoon door. Zodra Sinterklaas het land uit is en de kleine kinderen achter laat met de mystiek van dit feest komt de kunstkerstboom weer van de zolder, of er wordt een echte boom opgetuigd om ons in de kerstsfeer te brengen.

Ook buiten worden de donkere dagen opgetuigd met feestverlichting en andere versiering.

Met familie genieten van het kerstdiner en het jaar afsluiten op oudejaarsdag met oliebollen, zijn een goede traditie.’

Op 31 december om middernacht knalt het vuurwerk; klinken de champagneglazen en wensen we elkaar het allerbeste voor het nieuwe jaar. Komt dit allemaal bekend voor, ik denk het wel.

We hebben bij binnenkomst elkaar de hand geschud, alle goeds gewenst en dadelijk heffen we het glas met bubbels en toasten op het nieuwe jaar, op 2020.

Een jaar vol nieuwe plannen en activiteiten zowel privé als in vriendschapsverband.

Wat me nog wel enigszins benieuwd maakt is, of er dit jaar nog een vervolg komt op “de sympathieke coupe” gepleegd door de dames die met hun man deelnamen aan de Driedaagse in september vorig jaar.

Op de tweede avond van dat weekend manifesteerden zij zich heel nadrukkelijk als vriendinnen van Classique en Route. Zij namen de regie over en wezen de plek aan waar, de volgens de geldende traditie personen van het sterke geslacht, die avond van het diner konden genieten.

Dit zorgde ervoor, dat de tongen loskwamen. De dames waren opeens niet meer de bijzit aan of bij hun tafel; hoefden opeens niet meer te luisteren naar ellenlange beschouwingen over grote of kleine technische aspecten of andere mannendingen.

Neen, men kan in alle rust eens praten over de dingen die hen echt bezighouden, de eigen vrouwendingen.

En voor degenen die er niet bij waren, geloof me maar, de discussie viel niet stil, de glazen bleven goed gevuld zonder dat daar de hand van een van onze mannen 'n belangrijke rol in speelde.

De titel van La Grande Dame werd zelfs toebedeeld aan één van deze dames. Het bleef ook niet bij water en wijn alleen, iets sterkers bleek helemaal in de smaak te vallen, proost en het gesprek ging verder.

Het bedienend personeel zag in de loop van de avond het restaurant langzamerhand leeglopen, maar aan één tafel bleef het nog héél lang erg gezellig; slapengaan was het laatste waar men aan dacht.

En de mannen dan, alle technische problemen leken besproken te zijn, want aan hun tafels kwamen steeds meer plekken vrij; ik ga maar vast naar de kamer hoorde je in de wandelgangen met wellicht ook de gedachte, ik zie morgen wel wat de financiële schade is.

Ja heren, ik was er ook bij, het is ons overkomen, maar het had en kreeg zeker geen negatief effect op onze vriendengroep Classique en Route. Naast vrienden hadden we er opeens ook heel veel vriendinnen bij en wat nog belangrijker is, een mooie herinnering en ontroerend afscheid aan het slot van deze driedaagse, mede ingegeven door de geweldige afsluiting door de La Grande Dame, Heleen Witteveen.

Beste mensen, dit was een knipoog naar een activiteit in het voorbije jaar, waarmee ik zeker niets te kort wil doen aan de andere leuke dingen die we samen hebben beleefd, het was weer ouderwets gezellig en geweldig.

De titel van mijn woordje is zoals al gezegd "It Giet Aon".

Het gaat door, het getal 2020 staat op de kalender, nieuwe plannen worden gepresenteerd en ik weet zeker dat we allemaal uitkijken naar het moment dat ons autootje weer uit de garage wordt gereden.

Noodzakelijk onderhoud heeft plaatsgevonden en nu maar hopen, dat de oude techniek ons niet in de steek laat. Mocht dat onverhoopt wel gebeuren, er is altijd een vriend bereid om een handje te helpen zodat we samen weer verder kunnen.

Oh ja, en mijn Kattenrug dan? Aan het eind van mijn verhaal in januari 2019 tipte ik een eventuele verkoop aan mede op inzet van mijn kleinzoon die een moderne luxueuze auto, zeker voor zichzelf, stoerder vindt dan mijn oldtimer.

Zijn ideologie heeft het nog niet kunnen winnen van mijn geluksmomenten met dit autootje. Dus hij staat nog in de garage onder een doek en wacht net als de rest op de eerste mooie dag om weer de weg op te mogen gaan. En zo blijven mijn kleinzoon en ik verder dromen over de toekomst, waarvan we beiden niet weten wat die ons brengt.

Als ik het getal 2020 nog een keer aantip, kijk ik ook even naar de 75-jarige bevrijding van ons land waaraan de komende tijd veel aandacht wordt besteed. Hier in het zuiden hadden de geallieerde troepen al maanden eerder de bevolking de vrijheid teruggegeven, waarmee hen veel verder leed en pijn bespaard bleef.

Een groot deel van ons land had nog een zware en moeilijke winter te gaan. De prijs die aan onze vrijheid en latere welvaart werd verbonden was erg hoog.

Heel veel jongemannen hebben hun leven voor onze vrijheid gegeven en veel lege plekken achtergelaten in menig gezin, hier en in de rest van de wereld. Wij konden in alle rust en vrede bouwen aan onze huidige welvaartsstaat en gingen genieten van heel veel dingen die op ons pad kwamen.

Laten we met respect en dankbaarheid de diverse bevrijdingsactiviteiten in de komende maanden, in ons hart opnemen en ons goed realiseren dat wij het op deze plek op aarde heel erg goed hebben; laat ons blij zijn, dat we hier bij elkaar mogen komen en dat we elkaar hopelijk nog heel vaak mogen ontmoeten.

Beste vrienden en vriendinnen, ik wens iedereen een gelukkig en vooral gezond 2020, want met het ouder worden draait het daar steeds meer om en natuurlijk ook veel oldtimerplezier.